

Επιστολή των εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ στους μαθητές για την Εργατική Πρωτομαγιά

Αγαπητή μαθήτριά, αγαπητέ μαθητή

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί σου, νιώθουμε την ανάγκη να συζητήσουμε μαζί σου για το νόημα και το περιεχόμενο της Πρωτομαγιάς.

Έχεις ακούσει πολλές φορές να λέγεται ότι η Πρωτομαγιά είναι «γιορτή της άνοιξης» ή ακόμη και άλλη μία αργία για να «μαζέψουμε το Μάη». Η πραγματικότητα ωστόσο είναι πολύ διαφορετική. Η 1^η Μάη είναι μέρα-απεργία που αφιερώνεται στους αγώνες των εργαζομένων σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, στους αγώνες που έκαναν, κάνουν και θα κάνουν αυτοί που πραγματικά αλλάζουν τον κόσμο, αυτοί που διεκδικούν έναν καλύτερο κόσμο για αυτούς και τις μελλοντικές γενιές.

Οι εκτελεσθέντες της Πρωτομαγιάς του Σικάγου. Από αριστερά προς τα δεξιά: οι Spies, Parsons, Engel και Fischer κρεμάστηκαν, ο Lingg (στο κέντρο) αυτοκτόνησε στη φυλακή

Η 1^η Μάη 1886 στο Σικάγο των ΗΠΑ ήταν μέρα απεργίας. Τη μέρα αυτή νέκρωσαν τα πάντα στην πόλη (εργοστάσια, φορτηγά, τρένα, αποθήκες, οικοδομές), οι εργαζόμενοι κήρυξαν απεργία και συγκεντρώθηκαν για να διεκδικήσουν τα τρία οχτάωρα: «8 ώρες για δουλειά, 8 ώρες για ανάπαυση και μόρφωση, 8 ώρες για ύπνο». Στην πλατεία Χαϊμάρκετ την ώρα που ο απεργός Αύγουστος Σπιάις μιλούσε στους απεργούς, η αστυνομία απαιτεί από το πλήθος να διαλυθεί και ξαφνικά συμβαίνει ένα στημένο σε βάρος των απεργών περιστατικό: εκρήγνυται μια βόμβα. Η Αστυνομία επιτίθεται με όπλα και πυροβολώντας βάφει με αίμα το χώρο της συγκέντρωσης.

Οι εφημερίδες της εποχής, καλά «δασκαλεμένες» εκδίδονται την επόμενη μέρα με τίτλους όπως «Αίμα Τώρα», «Πρώτα κρεμάστε τους και μετά δικάστε τους». Την απάντησή τους τη δίνουν οι εργαζόμενοι μέσα από την απολογία του Αύγουστου Σπιάις στη δίκη που ακολούθησε: **«Αν σας περνάει η ιδέα στα σοβαρά πως με τις κρεμάλες σας μπορείτε να σταματήσετε τον αγώνα εκατομμυρίων εργατών που αν και γονατισμένοι από την καταπίεση εξηγείρονται, είστε, μα την αλήθεια, φτωχοί τω πνεύματι. Να περιμένετε το τέλος. Αν δεν το περιμένετε, εγώ σας το αναγγέλλω. Γύρω σας, δίπλα σας, πάνω σας, απ' όλες τις μεριές θεριεύει μια φωτιά. Μπορείτε να την αγνοείτε αλλά δεν μπορείτε να την αποφύγετε. Θα**

έρθει μια εποχή που η σιωπή μας στον τάφο θα είναι πιο ισχυρή από τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα».

Παρά την εκτέλεση του Σπιάις και τριών συγκατηγορουμένων του, οι εργάτες κατέκτησαν το δικαίωμα στο 8ωρο αποδεικνύοντας ότι οι αγώνες και οι θυσίες δεν πάνε ποτέ χαμένοι. Πράγματι το 1890 η Δεύτερη Διεθνής κηρύττει την 1^η Μάη Παγκόσμια ημέρα των εργατών.

Στην Ελλάδα, η εργατική Πρωτομαγιά γιορτάστηκε για πρώτη φορά το 1893, ενώ η συγκέντρωση της επόμενης χρονιάς στην Αθήνα με αιτήματα την καθιέρωση του 8ώρου, την καθιέρωση της Κυριακής αργίας και την κρατική ασφάλιση για τα θύματα των εργατικών ατυχημάτων λήγει με 10 συλλήψεις διαδηλωτών.

Η εργατική Πρωτομαγιά ξαναγιορτάστηκε στην Ελλάδα μετά από 17 χρόνια, το 1911. Η εργατική οργάνωση της Θεσσαλονίκης Φεντερασιόν οργανώνει διαδήλωση για τα δικαιώματα των εργατών και οι αστυνομικές δυνάμεις επεμβαίνουν και συλλαμβάνουν τους πρωτεργάτες της κινητοποίησης. Την ίδια χρονιά στην Αθήνα με το σύνθημα «τρία 8ωρα» οργανώνεται κινητοποίηση. Ωστόσο η Αστυνομία προσάγει στα γραφεία της τους επικεφαλής Γιαννιό, Αποστολίδη και Παπαγιάννη με τη δικαιολογία ότι «δεν είχαν άδειαν».

Το 1924 η εργατική Πρωτομαγιά βάφεται με αίμα. Οι εργάτες ακυρώνουν στην πράξη την απόφαση της κυβέρνησης Παπαναστασίου για απαγόρευση και συγκεντρώνονται στην πλατεία Κοτζιά. Στη συγκέντρωση επιτίθενται και τη διαλύουν ίλες ιππικού και λόχοι πεζικού με αποτέλεσμα να πέσει νεκρός ο 24χρονος Σωτήρης Παρασκευαΐδης μέλος της ΟΚΝΕ. Δεκάδες είναι οι τραυματίες και ακόμα περισσότεροι οι συλληφθέντες.

Μία από τις αφίσες για τη διεκδίκηση του 8ώρου. Αριστερά, οι εργάτες προσπαθούν να τραβήξουν το λεπτοδείκτη επιβάλλοντας το 8ωρο. Ταυτόχρονα, οι καπιταλιστές δοκιμάζουν να τους εμποδίσουν.

Το 1936 η Πρωτομαγιά βρίσκει τους εργάτες της Θεσσαλονίκης σε απεργία διαρκείας με κύριο αίτημα την αύξηση των ημερομισθίων. Η απεργία επεκτείνεται ταχύτατα σε ολόκληρη τη χώρα. Στις 8 Μάη η αστυνομία επιτίθεται στους απεργούς και η κυβέρνηση Μεταξά διατάζει το στρατό να πυροβολήσει κατά των απεργών. Οι φαντάροι δεν υπακούουν και περνάνε με το μέρος των απεργών. Στις 9 Μάη η καθολική απεργία στη Θεσσαλονίκη βάφεται με αίμα: 12 διαδηλωτές δολοφονούνται και 300 τραυματίζονται. Μεταξύ των νεκρών και ο αυτοκινητιστής Τάσος Τούσης, για τον οποίο ο Γιάννης Ρίτσος γράφει το ποίημά του «Επιτάφιος».

Η μάνα του Τάσου Τούση θρηνεί πάνω από το νεκρό της γιο.

«Γιέ μου, στ' αδέρφια σου τραβώ και σμίγω την οργή μου, σου πήρα το ντουφέκι σου· κοιμήσου, εσύ, πουλί μου»

(Γ. Ρίτσος: *Επιτάφιος*)

Το 1944 με στόχο την τρομοκράτηση του διαρκώς ογκούμενου κινήματος της αντίστασης, και με αφορμή την εξόντωση ενός Γερμανού στρατηγού και του επιτελείου του στη Λακωνία από αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ., αποφασίζονται ως αντίποινα από τους ναζι κατακτητές: «1. Ο τυφεκισμός 200 κομμουνιστών την 1η Μαΐου 1944. 2. Ο τυφεκισμός όλων των ανδρών, τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολάων προς

Σπάρτην, έξωθι των χωρίων.»

Έτσι, την Πρωτομαγιά του 1944 οι δυνάμεις κατοχής εκτέλεσαν στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής 200 κομμουνιστές, που τους πήραν από το στρατόπεδο του Χαϊδαρίου. Μεταξύ των 200 εκτελεσθέντων ήταν και ο Ναπολέων Σουκατζίδης που μολονότι του δόθηκε από τους ναζι η δυνατότητα να αποφύγει το εκτελεστικό απόσπασμα, αυτός αρνήθηκε.

Αγαπητή μαθήτριά, αγαπητέ μαθητή,

Ο καπιταλισμός το 19^ο αιώνα...

Ίσως παρατήρησες πόσες φορές στην επιστολή αυτή αναφέρονται τα ίδια αιτήματα των εργαζομένων: δωρο, δικαίωμα στην ασφάλιση, αυξήσεις στους μισθούς.

Δες και κρίνε από την ίδια σου τη ζωή. Τα ίδια προβλήματα βασανίζουν τους εργαζομένους, αυτούς που παράγουν δηλαδή τον πλούτο της κοινωνίας.

Και σήμερα, το 2015, τα αιτήματα για δουλειά με δικαιώματα, σε ανθρώπινες συνθήκες είναι επίκαιρα.

Και σήμερα, το 2015 θέλουν σκλάβους τους σημερινούς αλλά και τους αυριανούς εργαζόμενους, εσάς!

...και τον 21^ο αιώνα

Αυτό που πρέπει να κρατήσεις στο μυαλό σου είναι ότι κανένα δικαίωμα δεν χαρίστηκε ποτέ από κανένα!

Τίποτα δεν χαρίστηκε στους γονείς σας, τίποτα δε θα χαριστεί και σε εσάς. Οι νέοι εργαζόμενοι μπορούν να κατακτήσουν τα δικαιώματά τους. Χρειάζεται να αναμετρηθούν με την πολιτική που επιβάλλει και στηρίζει αυτή την βάρβαρη πολιτική, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την εργοδοσία. Σήμερα μέσα από τα μαθητικά συμβούλια, τα 5μελη και 15μελη, αύριο μέσα από τα σωματεία.

Να θυμάστε... Για να ζήσεις καλύτερα σήμερα, πρέπει από τώρα να σημαδέψεις την απάνθρωπη κοινωνία που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Τα μηνύματα της εργατικής Πρωτομαγιάς είναι πιο επίκαιρα από ποτέ γιατί αφορούν το παρόν και το μέλλον σου!